

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Diaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.
Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El fracàs de Zapatero

La setmana passada es va fer el debat de política general espanyola, al Congrés de Diputats de Madrid. Com sempre, els mitjans de comunicació de l'estat s'han entestat a analitzar bàsicament l'enfrontament entre el president del govern espanyol i el principal líder de l'oposició. Deixant de banda aquestes interpretacions, més o menys subjectives, José Luis Rodríguez Zapatero encara aquesta darrera etapa de la seva segona legislatura amb un desgast absolut de la credibilitat política pròpia. La sort que té és que, davant seu, el líder del primer partit de l'oposició a Espanya, Mariano Rajoy, té, encara avui, veritables dificultats per a refermar el lideratge.

Sigui com sigui, el president de l'executiu espanyol s'ha convertit en un supervivent que no fa gran cosa més sinó entomar amb bones paraules i somriures flàccids les batzegades que va rebent com a capità d'un projecte que ha fet aigües pertot arreu.

Ja es va fer evident quan va acabar el torn de la presidència europea espanyola. Allò que havia de servir d'aparador internacional per al líder del PSOE, on podria posar de manifest les virtuts com a líder internacional emergent (només cal recordar l'horitzó que Leire Pajín li dibuixava a principi d'any), va esdevenir un mandat mediocre —si no vergonyant—, durant el qual l'economia espanyola es va convertir en una amenaça per a l'estabilitat de l'europea. El lideratge del president espanyol es va trobar eclipsat per les imposicions dictades pels principals líders europeus —els de debò— i dels organismes internacionals a l'executiu espanyol per a endreçar amb mesures dràstiques d'urgència la malmesa economia espanyola.

El resultat de tot plegat, doncs, ha estat que el president espanyol ha hagut d'arriar una de les banderes que havia alçat per construir el seu lideratge: la defensa i l'impuls de les polítiques socials a l'estat espanyol. Just al contrari, el seu govern passarà a la història com el que haurà executat part de les retallades socials més importants de la història espanyola recent. Val a dir que això encara ha desconcertat més el líder del PP, Mariano Rajoy, que ha vist com Zapatero assumia unes polítiques socials que difícilment ell mateix s'hauria atrevit a encapçalar.

Al fracàs de la política social, és clar, s'hi afegeix l'estrepitós engany del discurs de l'"Espanya plural", amb el qual s'havia presentat, amb una imatge antagònica a la del PP. Potser sí que el discurs de Zapatero no és comparable al de la dreta. Però els resultats són clars. I avui aquella "Espanya plural" que deia defensar el líder del PSOE és més lluny que mai. La sentència del Constitucional sobre l'Estatut català, ho ha deixat ben clar.

Als nostres lectors

Les previsions sobre la participació a la manifestació convocada en resposta a la sentència del TC sobre l'Estatut català van quedar desbordades. Aquella manifestació ha estat la més multitudinària feta mai a Barcelona. I s'ha convertit en una mena de pedra en les aigües de la política catalana, les ones de la qual encara potser no es poden veure. Per això hem demanat a molts dels assistents, representants de diversos sectors, que ens diguin quin és "l'horitzó després del 10 de juliol".

Si la setmana passada vam parlar amb el president del Parlament de Catalunya per analitzar la situació política, després de la sentència del TC, aquesta setmana entrevistem Santiago Carrillo, un dels directors d'orquestra de la transició.

Enric Rimbau, director